

ΕΤΟΣ 64ον

20 Μαρτίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3277)

Η ΟΡΘΗ ΠΙΣΤΗ

Θλιβερή διαπίστωση, η εποχή μας έχει ξεχάσει τόν Θεό! ~ Η καλύτερα, επειδή έτσι τή συμφέρει, έχει επιλέξει νά του γυρίσει τήν πλάτη, ιδίως στά μέρη εκείνα όπου η τεχνολογική πρόοδος, δηλαδή τά καλύτερα έργαλεία, η καί η οικονομική ευμάθεια, συνήθως η εκμετάλλευση τών ασθενεστέρων, οδήγησαν τόν άνθρωπο νά πιστέψει ότι έγινε καί παντοδύναμος. Σέ κάθε περίπτωση είναι προφανές ότι ο άνθρωπος κάνει ό,τι μπορεί γιά νά βγάλει τόν Θεό από τή ζωή του, θεοποιώντας τόν έαυτό του, στηριζόμενος μόνο στή λογική του καί καθοδηγούμενος μόνον από τίς επιθυμίες του. Καί μόνον η αναφορά στόν Θεό άρκει γιά νά προκαλέσει στήν καλύτερη περίπτωση συγκαταβατικά, αν όχι ειρωνικά χαμόγελα, πολλές δέ φορές καί βίαιες αντιδράσεις από όσους δέν άντέχουν, έστω τήν πιθανότητα ύπαρξης τού Θεοϋ.

Άπό τήν άλλη η υπερβολική αυτοπεποίθηση τού ανθρώπου, η έμπιστοσύνη στίς ικανότητές του καί μιά λανθασμένη αίσθηση αυτάρκειας έχουν καλλιιεργήσει τήν ιδέα σέ πολλούς ότι μόνον τους μπορούν ν' ανακαλύψουν τόν Θεό. Όδηγούνται έτσι στό νά δημιουργούν προσωπικά τους δόγματα καί θεωρήσεις, πιστεύοντας όχι ό,τι ο Θεός έχει άποκαλύψει γιά τόν έαυτό Του, αλλά ό,τι η φαντασία τους η μιά πεπληνημένη λογική τούς υποβάλλουν. Τό αποτέλεσμα είναι έξ ίσου πνευματικά καταστροφικό καί αναδεικνύεται ο διμέτωπος άγώνας τής Έκκλησίας όχι μόνον έναντίον τής άθεΐας, αλλά καί έναντίον τής θρησκοληψίας, τών αιρέσεων, τής «ιδιωτικής θρησκείας».

Ή έμπειρία

Καί μέσα στό κλίμα αυτό η Έκκλησία μας επιμένει νά έορτάζει στή σημερινή Κυριακή τόν θρίαμβο τής πίστεως «κατά πασών τών αιρέσεων». Καί μάλιστα όχι όσων άνεφύησαν στό παρελθόν, αλλά καί όσων έξακολουθοϋν νά υπάρχουν η θά αναφανούν στό μέλλον! Είναι κυρίαρχη η πίστη τής Εκκλησίας στόν λόγο

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α΄ 44-52)

«Έρχου καί ἴδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκε Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκε Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρετ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρετ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σκῆην, εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς σκῆης πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψι. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

τοῦ Κυρίου ὅτι «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16, 18). Ὅσοι πολέμιοι καὶ ἂν ἀναφανοῦν, ὅσες μεθόδους καὶ ἂν μηχανευθοῦν, ἡ Ἐκκλησία θά μείνει εἰς τὸν αἰῶνα ὡς τὸ ἀσφαλὲς καταφύγιο τῶν ἀνθρώπων, λιμάνι σωτηρίας καὶ σκάφη πρὸς τὸν οὐρανόν. Κι αὐτὸ τὸ ἔχει ἀναδείξει ἡ μέχρι τώρα ἱστορία!

Στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα προβάλλεται ἡ ἐμπειρία ὡς ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ γευθεῖ κανεὶς τὴν πίστη. Παρουσιάζεται τὸ παράδειγμα τοῦ ἀπόστολου Φιλίππου, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ ἔτοιμος καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ συναριθμηθεῖ στοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ συστολή δίσταζε. Τὸν διευκολύνει λοιπὸν ὁ Χριστὸς καὶ τὸν καλεῖ νὰ γίνῃ μαθητὴς του. Κι αὐτὸς, ἀφοῦ πεῖ τὸ ὀλοπρόθυμο «ναί», φροντίζει καὶ γιὰ τὸν φίλο του, τὸν Ναθαναήλ. Μόλις ἔλαβε πείρα τοῦ Χριστοῦ, σπεύδει ἀμέσως νὰ γίνῃ κήρυκός του! Μαθαίνουμε ἔτσι κι ἐμεῖς, πὼς ὅ,τι ὠφέλιμο δὲν μπορούμε νὰ τὸ κρατᾶμε μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ ἔχουμε χρέος νὰ τὸ μεταδίδουμε γιὰ νὰ μετέχουν κι ἄλλοι τῆς ὠφελείας.

Κι ὁ Ναθαναήλ ὄχι ἀπὸ ἀπιστία, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἠθελε νὰ διασταυρώσῃ τὰ ὅσα τοῦ ἔλεγε ὁ Φίλιππος μὲ τὰ ὅσα γινώριζε διδασκόμενος τὴν πατρικὴ του πίστη, δείχνει καλόπιστα ν' ἀμφιβάλλῃ. Τότε ὁ Φίλιππος δίνει ἀμέσως τὴν καλλίτερη λύση: «Ἔρχου καὶ ἴδε!» Ἔλα νὰ δεῖς μόνος σου. Ἔλα νὰ ζῆσεις. Ἔλα νὰ ἐρευνήσεις καὶ θὰ δεῖς. Ἡ ἀληθινὴ πίστη δὲν ἔχει τίποτε νὰ κρύψει, δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθεῖ, δὲν ἔχει γιὰ τίποτε νὰ διστάσῃ. Ἐπομένως, εἶναι ὅλα φανερά, καθὼς ἡ μαθητεία στὴν πίστη εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς οὐσιαστικῆς πνευματικῆς ζωῆς. Πόσοι δὲν ξεκίνησαν νὰ διαβάσουν τὴν Ἁγία Γραφή γιὰ νὰ τὴν ἀναιρέσουν καὶ κατέληξαν οἱ δυναμικότεροι ἱεροκήρυκες!

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ βρῖσκει τὸν Φίλιππον καὶ τοῦ λέγει, «Ἀκολουθήσε με». Κατήγето δέ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδά, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τὸν Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ Προφῆται, τὸν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ». Καὶ ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ νὰ προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἔλα νὰ ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν καὶ εἶπε, «Νὰ ἕνας ἀληθινὸς Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὁποῖον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἀπὸ ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νὰ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴν συκία». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει «Ραββί, σύ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴν συκία, πιστεύεις; Θὰ ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπὸ αὐτά». Καὶ προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σὰς λέγω, ἀπὸ τώρα θὰ βλέπετε τὸν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ἀναμονή

Ὅταν ὁ Ναθαναήλ φθάσει νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστό, Ἐκεῖνος τὸν προσφωνεῖ μέ τό «ἶδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν». Κι ὅταν ἀπορημένος ὁ Ναθαναήλ τὸν ρωτᾷ ἀπὸ ποῦ τὸν γνωρίζει, ὁ Χριστὸς τοῦ ἀπαντᾷ: «Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν εἶδόν σε», δηλαδή πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, ὅταν μακριὰ ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινο μάτι προσευχόσουν κάτω ἀπὸ τὴν συκία, ἐγὼ μέ τρόπο ὑπερφυσικό καὶ πνευματικό σέ εἶδα, καθὼς δεχόμενον τὴν προσευχή. Κι αὐτὸ ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ ὁμολογήσῃ ὁ Ναθαναήλ «Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σύ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ» καὶ νὰ καταστῆ ἕνας ἀπὸ τοὺς πλεόν φλογερούς Ἀποστόλους!

Τί καταβαθμίζουμε ἀπὸ τό ποιμαντικό αὐτὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου μας; Ὅτι ἂν καὶ γνώριζε τίς αἰτιάσεις τοῦ Ναθαναήλ, ἂν καὶ ἔβηλεπε τίς ἀντιρρήσεις, δέν παροργιζόταν, οὔτε κινουῦνταν ἐκδικητικὰ ἢ τιμωρητικὰ. Ἀπλῶς ἀνέμενε... Περίμενε μέ τὴν ἐμπειρία καὶ τὴν προσευχή νὰ ὠριμάσῃ ἡ ψυχὴ, ὥστε νὰ δοθεῖ ὁ φωτισμὸς καὶ νὰ ἀνάψῃ ἡ φλόγα τῆς πίστεως, γιὰ νὰ θεριέψῃ καὶ νὰ μεταπλαμαδεύσῃ τό εὐαγγελικό μήνυμα στοὺς ὅπου γῆς καλοπροαίρετους. Εἶναι ὁ τρόπος πού ἐνεργεῖ ὁ Θεός! Εἶναι ἡ μέθοδος μέ τὴν ὁποία ἀλιεῖ τίς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, τίς γλιτώνει ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τίς ὁδηγεῖ στὴν ἀτελεῦτητη Βασιλεία του!

20 Μαρτίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ανάμνησις τῆς ἀνασπλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων († 796). Μύρωνος νεομ. τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

Πολλοί μπορεί νά παροργίζονται μέ τήν ἀποστασία καί τή διαστρέβλωση τῆς πίστεως πού φαίνεται νά ἐπικρατεῖ στήν ἐποχή μας. Ὅμως, ἡ Ἐκκλησία εἶναι τοῦ Χριστοῦ κι Αὐτός κατευθύνει καί τήν Ἐκκλησία καί τόν κόσμο. Γνωρίζει Ἐκεῖνος πότε ὁ καθένας εἶναι ἔτοιμος νά τόν ὁμολογήσει ὡς Κύριό του καί Θεό του. Δέν ὑποχρεώνει, δέν ἐκβιάζει, δέν βιάζεται. Ὡς πατέρας περιμένει ζητώντας καί ἀπό ἐμᾶς νά περιμένουμε συνεργαζόμενοι μαζί του γιά τήν ἐπιστροφή τῶν ἀδελφῶν μας, ἀποφεύγοντας ὅποιαδήποτε ἐνέργειά μας βάζει σέ κίνδυνο τήν πορεία τους πρὸς Αὐτόν.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μαρτυρία πίστεως καί ἐλπίδας

Τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεριμνᾷ γιά τά ἀκόλουθα:

- Διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα στίς χώρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας.
- Μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαῖο ἐπίδομα χηρῶν τῶν κοιμηθέντων ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαία ἐπιδότηση κληρικῶν καί λαϊκῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα πού ἐργάζονται ἱεραποστολικά στήν Ἀφρική καί τήν Ἀσία.
- Ἱεραποστολικό Σεμινάριο.
- «Πάντα τά Ἔθνη»: Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικό περιοδικό.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τή συμπαράστασή σας στό ἱεραποστολικό μας ἔργο.

Ἀριθμός τραπεζιοῦ Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς : 146/558074-94

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Λιευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr